

Til § 32

Efter denne bestemmelse er der adgang til skilsmisse efter 2 års adskillelse.

Skilsmisse efter lovforslagets § 32 forudsætter, at ægtefællerne har levet faktisk adskilt med forskellige bopæle de sidste 2 år. Det kræves endvidere, at uoverensstemmelser er årsagen til den fysiske adskillelse. Faktisk adskillelse, der f.eks. skyldes arbejds- eller uddannelsesmæssige forhold, kan ikke danne grundlag for skilsmisse. Er ægtefællerne uenige om, hvorvidt ægteskabet skal opløses, og hævder den ene, at der ikke har foreligget to års uoverensstemmelser, må retten bedømme de foreliggende beviser herfor. Selv om adskillelsen oprindeligt ikke skyldes uoverensstemmelser, kan forholdet dog henføres under § 32, hvis ægtefællen, der ønsker ægteskabet opløst, kan godtgøre, at der senere er opstået en uoverensstemmelse, som har givet sig udslag i fortsat adskillelse. Fristen begynder da at løbe fra det tidspunkt, da uoverensstemmelsen opstod. Der skal ligesom efter den gældende § 33 ikke lægges vægt på, om uoverensstemmelserne hovedsagelig beror på ægtefællens egne forhold. Bortset fra, at fristen i lovforslagets § 32 er nedsat til 2 år, svarer bestemmelsen til den gældende lovs § 33, og den praksis, der har udviklet sig om denne bestemmelse, kan derfor fortsat anvendes.

Til § 33

Bestemmelsen vedrører adgangen til skilsmisse på grund af utroskab.

Efter lovforslagets § 33 opretholdes adgangen til umiddelbar skilsmisse på grund af utroskab.

Lovforslagets § 33, stk. 1, svarer til den gældende lovs § 37, stk. 1. Der er dog foretaget den sproglige modernisering, at arbejdsgruppen har valgt at anvende udtrykket »været utro« i stedet for udtrykket »gjort sig skyldig i ægteskabsbrud«. Der er ikke til sigtet nogen realitetsændring. Den praksis, der har udviklet sig i forbindelse med § 37, stk. 1, vil derfor fortsat kunne finde anvendelse. Utroskab foreligger, når en gift person vidende og frivilligt har samleje med en anden end sin ægtefælle. Utroskab foreligger ikke, hvis en ægtefælle f.eks. er blevet voldtaget. Som lignende seksuelle forhold kan nævnes et homoseksuelt forhold og visse samlejelignende forhold.

Der er to omstændigheder, som medfører, at retten til skilsmisse på grund af utroskab ikke kan påberåbes, jf. bestemmelsens stk. 1, 2. pkt. Dette gælder i tilfælde, hvor den anden ægtefælle har været indforstået med handlingen. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis ægtefællen frivilligt har medvirket til handlingen,

eksempelvis ved tilskyndelse, eller må siges på forhånd at have givet sit samtykke, f.eks. ved en aftale om at ophæve troskabspligten. Skilsmisse kan heller ikke opnås, hvis ægtefællen må anses at have frafaldet sin ret. Efter praksis antages dette at være tilfældet, hvis den pågældende efterfølgende enten udtrykkeligt eller stiltiende har givet afkald på at kræve skilsmisse på grund af den andens utroskab. Stiltiende afkald antages i almindelighed at foreligge, hvor ægtefællen med kendskab til den andens ægteskabsbrud fortsatte det seksuelle samliv.

I lovforslagets § 33, stk. 2, er indføjet en ny regel, der afskærer en ægtefælle fra at kræve skilsmisse på grund af utroskab, der har fundet sted, mens ægtefællerne er separerede.

Reglen i lovforslagets § 33, stk. 3, svarer til den gældende § 37, stk. 3, bortset fra en enkelt redaktionel ændring, der tager højde for, at bevillingsvejen er den mest anvendte.

Til § 34

Ifølge denne bestemmelse er der adgang til skilsmisse, når den anden ægtefælle har udøvet forsætlig vold af grovere karakter over for ægtefællen eller børnene. Lovforslagets § 34, stk. 1, svarer til den gældende § 39, således som bestemmelsen blev affattet ved lov nr. 223 af 22. april 1987. I stk. 2 har arbejdsgruppen på samme måde som i lovforslagets § 33, stk. 3, foreslået en mindre redaktionel ændring.

Til § 35

Bestemmelsen indeholder reglen om adgang til skilsmisse på grundlag af bigami.

Lovforslagets § 35 svarer til den gældende lovs § 36.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglerne i ægteskabslovens kapitel 3 om omstødelse.

Til § 1, nr. 2 (§ 42, stk. 1)

I konsekvens af forslaget om ophævelse af den gældende lovs § 37, stk. 2, foreslås § 42, stk. 1, 2. pkt., ophævet.

Til § 1, nr. 3 (§ 43, stk. 1)

Bestemmelsen indeholder regler om, hvornår der skal foretages mægling.

Det foreslås i § 43 at indskrænke kravet om obligatorisk mægling til sager om separation efter § 29 eller umiddelbar skilsmisse efter §§ 32-35. Forslaget indebærer, at der i sager om skilsmisse på grundlag af se-